อีกแง่มุมที่แฝงอยู่ในสถานะราชาเพลงป๊อประดับโลกของ ''ไมเคิล แจ๊กสัน''

นำเสนอเมื่อ : 27 มิ.ย. 2552

ในขณะยังมีชีวิตอยู่ แม้ไมเคิล แจ๊กสันจะมีสถานะเป็นราชาเพลงป๊อประดับโลก
ทว่าก็มีศิลปินเพลงจำนวนไม่น้อยที่แสดงอาการต่อต้านเขาผ่านทางบทเพลงหรือการขึ้นไปป่วนบนเวทีมอบรางวัลเกียรติยศ

ราชาเพลงป๊อประดับโลกอย่าง "ไมเคิล แจ๊กสัน" เพิ่งจะปิดฉากชีวิตอำลาโลกใบนี้ไปด้วยวัยเพียง 50 ปี
จากอาการหัวใจหยุดเต้นเฉียบพลัน
ท่ามกลางความช็อกของแฟนเพลงทั่วโลกและคำไว้อาลัยจำนวนมากมายของเพื่อนศิลปินร่วมวงการ

อย่างไรก็ตาม ในขณะมีชีวิตอยู่อย่างยิ่งใหญ่ในวงการเพลงระดับโลก ใช่ว่าไมเคิล แจ๊กสัน
จะได้รับแต่เพียงเสียงยกย่องสรรเสริญจากบรรดาศิลปินรวมวงการเท่านั้น
เนื่องจากเขายังถูกวิพากษ์วิจารณ์จากศิลปินบางคน
ผ่านเนื้อหาของบทเพลงเรื่อยไปจนถึงการขึ้นไปป่วนบทเวทีมอบรางวัลเกียรติยศ

สำหรับในเมืองไทย คงต้องยอมรับกันว่า ไมเคิล แจ๊กสัน
ไม่ได้โด่งดังเป็นพลุแตกขึ้นมาจากการเดินทางมาเปิดคอนเสิร์ตในกรุงเทพฯ ถึง 2 ครั้ง ในปี พ.ศ.2536 และ 2538 เพียงเท่านั้น แต่คนไทยจำนวนมากยังรู้จักชื่อเสียงเรียงนามของราชาเพลงป๊อปชาวอเมริกันผู้นี้จากเพลง "ทับหลัง" ของวงดนตรี "คาราบาว" ในปี พ.ศ.2531 ที่มีเนื้อร้องท่อนหนึ่งร้องว่า "เอาไมเคิล แจ๊กสันคืนไป
เอาพระนารายณ์คืนมา"
โดยเพลงดังกล่าวของคาราบาวก็ถือกำเนิดขึ้นมาในช่วงเวลาที่ประเทศไทยกำลังรณรงค์เรียกร้องทวงคืนทับหลังนารายณ์บรรทมสินธุ์จากสหรัฐอเมริกาอย่างเข้มข้น
กระทั่งแจ๊กสันกลายเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมร่วมสมัยของผู้รุกรานแย่งชิงอย่างสหรัฐอเมริกา
ที่มีความหมายตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับโบราณวัตถุซึ่งเป็นมรดกอันเก่าแก่ดีงามของวัฒนธรรมไทยไปชั่วขณะหนึ่ง

นี่จึงเป็นปรากฏการณ์ซึ่งมีความย้อนแย้งเป็นอย่างยิ่ง
ที่คนไทยหลายต่อหลายคนได้รู้จักยอดศิลปินชาวอเมริกันอย่างไมเคิล แจ๊กสัน
ท่ามกลางบริบทของการทวงคืนมรดกแห่งชาติไทยและการต่อต้านสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นทศวรรษ 2530

ข้ามไปที่ลอนดอน เมื่อปี ค.ศ.1996 (พ.ศ.2539) คณะกรรมการรางวัลบริท อวอร์ดส์ (BRIT Awards) รางวัลทางดนตรีที่สำคัญที่สุดของอังกฤษได้ตัดสินใจมอบรางวัล "ศิลปินที่มีความพิเศษเฉพาะในชั่วอายุของตน" (a special artist of a generation) ให้แก่ไมเคิล แจ็กสัน

ในวันมอบรางวัล ไมเคิล แจ็กสันจึงขึ้นไปเปิดการแสดงสั้น ๆ ด้วยการร้องเพลงฮิตในขณะนั้นของเขาคือ "Earth Song"
โดยแจ็กสันได้พยายามแสดงบุคลิกเป็นเหมือนกับพระเยซูผู้มีฤทธิ์อำนาจวิเศษในการรักษาอาการป่วยไข้ของเด็ก ๆ และผู้แต่งกายเป็นนักบวชในศาสนายิวจำนวนมากที่ยืนอยู่รายรอบเขาบนเวที

แต่ทันใดนั้น จาร์วิส ค็อคเกอร์ และ ปีเตอร์ แมนเซลล์ นักร้องนำและสมาชิกของวง "พัลพ์" (หนึ่งในวงดนตรีสำคัญที่ก่อให้เกิดกระแสบริท ป็อปเฟื่องฟูในช่วงทศวรรษ 1990 เคียงข้างกับวงดนตรีอย่าง "โอเอซิส" และ "เบลอร์") ก็วิ่งขึ้นไปบ่วนบนเวทีการแสดงของไมเคิล แจ็กสัน อย่างไม่มีปี่ไม่มีขลุ่ย
โดยค็อคเกอร์ได้ถลกเสื้อขึ้น
และหันหลังพร้อมกับเอานิ้วมือชี้ไปที่ก้นของตนเองในทิศทางที่แจ็กสันกำลังยืนแสดงและร้องเพลงอยู่
ทั้งนี้ค็อคเกอร์เปิดเผยว่า การกระทำดังกล่าวของเขาเป็นการประท้วงที่ไมเคิล
แจ็กสันกำลังมองเห็นตัวเองเป็นบุคคลผู้ทัดเทียมกับพระเยซู
ที่มีพลังอำนาจวิเศษในการรักษาอาการเจ็บป่วยของผู้คน

แม้จะมีคนจำนวนมากที่กล่าวประณามการป่วนเวทีมอบรางวัลบริท อวอร์ดส์ให้แก่ไมเคิล แจ็กสัน ของจาร์วิส ค็อคเกอร์ และเพื่อนร่วมวง แต่ก็มีคนในวงการดนตรีอังกฤษจำนวนไม่น้อยที่ยกย่องการกระทำดังกล่าว เช่น บทบรรณาธิการของนิตยสารเมโลดี้ เมคเกอร์ที่เขียนว่า "ค็อคเกอร์สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นอัศวิน"
ส่วนโนเอล กัลลาเกอร์ แกนนำวงโอเอซิส ก็เห็นว่า "ค็อคเกอร์เป็นดารา
และเขาสมควรได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้น MBE"

ปรากฏการณ์เช่นนี้อาจแสดงให้เห็นว่า
แม้ราชาเพลงป็อปจากสหรัฐอเมริกาจะได้รับการยอมรับจากแวดวงดนตรีอังกฤษ
แต่ก็มีศิลปินชาวอังกฤษจำนวนไม่น้อยเช่นกันที่มีความคิดต่อต้านไมเคิล แจ็กสัน

เนื้อหาของเพลง "ทับหลัง" ที่แต่งโดยศิลปินเพื่อชีวิตระดับตำนานในเมืองไทย
และการขึ้นไปป่วนบนเวทีที่กำลังจะมอบรางวัลเกียรติยศให้แก่ไมเคิล แจ็กสัน ของศิลปินชั้นนำในอังกฤษ
จึงแสดงให้เห็นว่า แม้แจ็กสันจะมีสถานะเป็นราชาเพลงป็อปที่มีอิทธิพลไปทั่วโลก
แต่ใช่ว่าเขาจะสามารถทำการครอบงำความคิดและการกระทำของผู้คนได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด
จนทุกคนบนโลกต้องมีฉันทามติร่วมกันในการชื่นชมผลงานเพลงของเขา
เพราะคุณูปการสำคัญประการหนึ่งของวัฒนธรรมป็อปก็คือ
การมีลักษณะเป็นดังสนามของการต่อรอง/ต่อต้าน/ปรับประสานทางวัฒนธรรมที่ไม่เคยมีความหยุดนิ่งตายตัว
และไม่มีบุคคลคนใดในวัฒนธรรมนี้ที่จะธำรงความยิ่งใหญ่ของตนเองไว้ได้อย่างไร้ผู้ต่อต้าน

ลักษณะเด่นประการนี้ของวัฒนธรรมป๊อปนี่เองที่น่าจะส่งผลให้ไมเคิล แจ็กสันมีอายุยืนยาวเสียยิ่งกว่าอายุจริง ๆ ที่หยุดอยู่ที่ตัวเลข 50 ของเขา

ขอบคุณที่มาจาก **มติชนออนไลน์** วันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2552